

pealinnast Bang'esse tulnud, oli selle aptheeli osalt oma kolkhoitunud rahaga ostinud, osalt ilhe onu abiga, kes üks hiljuti Ministriks nimetatud riigiauukandja oli, ja oli nüüd seia tulnud, omale kindlat elupaika asutama ja oma ilmalikku wara rohkendama. Et see mitte enam õige noor naesterahwas, kes tema majapidamist talitas, mitte tema abikaasa ei olnud, waid tema wanem õde, seda saadi waewata wälja, niisamati ka, et ilhegil naesterahwal weel õigust tema armastuse ja truuse peale ei olnud. Mis lai nurm kõige Bang'e linna teuhimulistele emadele ja tütretele!

Temaga tuttavaks saada oli raske, sest tänine oli tema, koguni teisiti kui tema lahke õde, ennast kõigeist perekondadest eemal hoidnud, oli koguni lausunud, et tema sealise seltskonna tutwust mitte ei otsida, waid oma lõbusa kodueluga täitsa rahul olla. Olgu nüüd, et teda Bang'e tenakeste wõrkude eest hoiutatud, olgu, et temal nõuu oli, ilma wälise abita linna ilusate tütrete kesks isse ümber waadata — lühidelt, esiteks elas tema wäliste rõõmuga oma targa ja lahke õe pehme walitsuse-kepi all, kõikidest hoolimata ehk nende järel igatsemata.

Uga kes wõib ennast kõige oma etteawaatamisega kõige juhtumiste eest hoida! Weike selmlif jumal-poisike leiab oma ohwrit ka rohu-klaaside ja

salwi-pottide kantside takka. Ka waeke aimamata Eduard'i ümber oli tema juba ammu lehwunud, et seda kohta leiaks, kust nool sisse lennata wõiks. Ja tema leidis selle, pani peidupaigast noole lendama ja kindla-meeline apthekeer oli haawatud, oli wangis ja wõimatu tema läes.

Uga misjugasest lujus tuli ka aptheeli-peremehe saatus tema kallale! Aimamata istus Wächner ilhel pääwal oma leti taga, oma abiliseega, ilhe kõrgest haritud ja kõrge andetega noore mehega, Ministri-onu wiimast kassu arutates, kuna õpipois ühes nurkas mitmesuguseid rohtusi juures müüeris peeneks tõukas, kui üks lahti läks ja üks ostja sisse astus. Et see üks naesterahwas oli, sellepärast ruttas peremees i'e soowimise järel pärima.

Seal oli, nagu tõlaks aamu nõör, nagu wi-hiseks nool ja nagu hirmutaks Amor: „Märkis! märkis!“ Ja, märkis oli nool, oli sügawast waeke apthekeeri südames.

Tema ees seisis üks naesterahwas, pikk, sirge ja siiski pehm kaju. Kena pea, launiatatud rohke, tenama musta juustetega, seisis ümmarguste õlade peal, tulised mustad silmad hiilgasiwad kõrwetates ilhest näust, nagu „Rumiwalgetese“ lille-roosi nägu muiste-juttus, ja see lille-roosi karm paistis musta filmade ja juustete kõrwas seda selgemini wälja. — Kas oli „Rumiwalgetese“ muiste-jutt tõeks saanud?